λίσαι ὅπου μὲ ἤκουσαν μὲ κοινὴν γνώμην, καὶ ἔσωσαν ἐβοήθησαν, καὶ ἠ
λευθερωθήκαμεν ἀπὸ τὴν θανατηφόρον παγίδα τοῦ κυνηγοῦ.
καὶ οὕτως ὁ ποντικὸς ἐκατέκοψεν ὅλον τὸ δίκτυον, καὶ ἠλευθερώ
θησαν ὅλοι. ὁ δὲ κόρακας, ὡσὰν εἶδε ταῦτα γινόμενα ἐκατέβη
καὶ ἐπῆγε κοντά τους, ἐζήτει φιλιωθῆναι. καὶ ὁ ποντικὸς εἶπε, τί
συμφωνία καὶ κοινωνία εἶναι ἀνάμεσόν μας, ὅπου ἐσὺ εἶσαι
κόρακας, καὶ ἐγὼ ἄλλης τάξεως ποντικός. καὶ φρονίμου ἴδιον εἶναι
τὰ δυνατὰ νὰ ζητῇ, καὶ ὄχι τὰ ἀδύνατα. ὁ γὰρ τοιαῦτα μελετη
ρῶν, ὁμοιάζει ἐκεῖνον ὅπου ἀγωνίζεται εἰς τὰ νερὰ σύρει νὰ ἁμάξῃ,
ἢ ἁρμενίζει εἰς τὴν στερεάν. καὶ ὁ κόρακας εἶπεν, ἐπληροφορήθη
κα πῶς εἶσαι φίλος τῶν φίλων, καὶ διὰ τοῦτο δέομαι τὴν φιλίαν
σου, καὶ τὴν συγκοινωνίαν. διότι ἡ τῶν σπουδαίων ἕνωσις, τὴν τοῦ
μόσχου εὐωδίαν ὁμοιάζει. ἡ ὁποία καὶ σκεπαζομένη, διαχύ
νεται καὶ ἀκούεται, καὶ εὐωδιάζει τοὺς πέριξ ἀνθρώπους. καὶ ὁ πον
τικὸς εἶπεν, ἡ ἔχθρα τοῦ λέοντος, καὶ τοῦ ἐλέφαντος λέγεται ἀν
τεριστική. ἡ δὲ τῆς γάτας, καὶ ἐμοῦ τοῦ ποντικοῦ, λέγεται
φυσικὴ καὶ καθολική. καὶ οὐ πρέπει τοῖς ἐχθροῖς πιστεύειν. διό
τι τὸ νερὸν ἐὰν καὶ τὸ ζεστάνῃς εἰς τὴν φωτίαν, καὶ σχεδὸν τὸ κά
μῃς ὅμοιον, ἀλλὰ τὴν φύσιν του δὲν τὴν ἀφήνει, μόνον ἐ
πιχεόμενον σβύνει τὴν φωτίαν. καὶ ὁ κόρακας εἶπεν, ἐγνω
ρίζω ὅσον λέγεις, ἀλλὰ ἡ φιλία μου δὲν θέλει εἶναι ὁμοία ὡς λέ
γεις, ἀλλὰ βεβαία καὶ ἀμετάθετος. καὶ ὡς ποτὲ τὸ χρυσοῦν
ἀγγεῖον τίμιον εἶναι καὶ ἰσχυρόν, οὕτω καὶ ἡ φιλία μου ὡς σπουδαίου
καὶ ἀπ' ἀρετῆς κινουμένου. ἡ δὲ τοῦ κακοῦ ὁμοιάζει τὸ πήλινον
ἀγγεῖον καὶ εὐτζάκιστον, ὡς ἀπὸ κακίας γινομένη. καὶ τότε εἶπεν
ὁ ποντικός, δέχομαι τὴν φιλίαν σου, διότι δὲν πρέπει τὸν δεό
μενον, καὶ ζητοῦντα φιλίαν, νὰ τὸν ἀποδιώκῃ τινάς. καὶ
τότε ἐβγῆκεν ὁ ποντικὸς εἰς τὴν φωλεάν του, καὶ ἐπέρασεν ἐκεῖ. καὶ
λέγει ὁ κόρακας, διατί δὲν συγκλίνεις ἔξω; καὶ ἀποκρίθηκεν, δύ
ο λογιῶν εἶναι ἡ φιλία, ψυχική, καὶ σωματική. ἡ ψυχική, ὅταν

δι' ἄλλου